

Izdaja Družba Sv. Rafaela v New Yorku,—Published by St. Raphaels Society of New York, 135 E. 2nd Street

Pozor, Rojaki!

Še ena številka in — prvi letnik našega lista "AVE MARIA" je končan! Hvaležni smo za to milost ljubemu Bogu in presveti Devici, kateri v čast je bilo posvečeno to delovanje. Hvaležni smo tudi blagim rojakom, ki si nas tako uspešno podpirali!

Veliko smo dosegli prvo leto, veliko več, kot smo pričakovali. Že po zunanji obliki, kako lep napredek imamo zaznamovati! V revni oblekici je list zagledal beli dan. Suknjica mu niti zašita ni bila. Popir je bil slab. Tisek ne čeden. Da, skoraj sram ga je bilo reveža pokazati se med rojaki. Pa ga danes poglete, kako krepak dečko je že: Lepa suknjica, lepo pristrižena in zašita, lep popir, čeden tisek, res, vsakdo ga mora biti vesel, ko ga vidi!

Z najlepšimi upi in nadami pa že pripravljamo drugi letnik. Glede smeri, bo hodil v prihodnje popolnoma po tej poti, kot do sedaj. Vendar je pa njegova srčna želja, da bi se malo zredil, vsaj še za 8 strani, tako, da bi prihajal na 16 straneh, t. j. na čeli poli. Tudi ima že veliko zalogo krasnih umotvorov slikarske cerkvene umetnosti, katere bi rad pokazal in prinesel svojim naročnikom vsaki mesec vsaj po eno. To je njegova srčna želja, in nobena reč bi ga bolj ne zveselila, kakor ta, ako bi mogel to svojo željo tudi izpolniti. Vendar pa to ni samo od njega odvisno. Glavno besedo imate pri tem le vi, dragi naročniki, ki mu dajete hrane za obstanek v obliki naročnine. Ko bi mogli do januarja vsaj tako daleč pripeljati, da bi se pomnožilo število njegovih naročnikov nad 1000 — pa je želja uresničena! Tisočak? — kajpa je to pri tolikem številu, kolikor nas je?

Nič! Vsak izmed sedanjih naših naročnikov naj bi nam pridobil vsaj po enega novega naročnika, pa bi bilo število veliko nad tisočak. In vsak po enega novega naročnika — ali bi to bilo nemogoče storiti? Kaj misliš dragi rojak, da bi bilo to za te res nemogoče? Glej, tvoj sosed, tvoj prijatelj, kako rad ga bo bral, še hvaležen ti bo, da si ga opozoril na tako lep list. Ali se boš morda bal ali sramoval delovati za tako plemenito stvar? Kaj pa hoče "Ave Maria?" Ali ne dobro, srečo naših ljubljenih rojakov in sicer srečo ne samo za par let, ampak tudi večno v nebesih? Ali ni dolžnost nas vseh za to skrbeti? "Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe!" In to ljubezen, pravi katekizem, pokažemo najprej s tem, da mu pomagamo do večnega zveličanja. Ali toraj ni zadeva, za katero deluje list "Ave Maria" tvoja lastna zadeva, zadeva nas vseh?

Poglej nasprotnike vere in poštenja! Koliko ti store za svojo stvar! Koliko žrtvujejo za razširjanje njih pogubnih mislij, njih krivih nazorov! Ne zdi se jim škoda ne denarja, ne časa, ne besedi. Vsaka prilika jim je dobrodošla, da razširjajo to, kar mislijo. Poglej, kako pomagaci satanovi pridno razširjajo slabe liste, kako premeteno znajo loviti naročnike! O, ko bi katoličani vsaj polovico tega navdušenja imeli in té požrtvovalnosti! Božja stvar je naša stvar; in zanjo mora dandanes vsak v boj, za njo mora vsak veren katolik žrtvovati!

Naši očetje so se borili, so preivali svojo kri, da so nam odkupili in ohranili sv. vero, ker jim je bilo to največje bogastvo za njih potomce. Bomo li mi malomarno ta zaklad si pustili uropati? Če se sovražniki za slabo reč toliko trudijo, zakaj bi se mi ne za dobro!

Zatoraj vsi na delo za pošteno berilo, za pošteno časnikarstvo!

Zlasti list "Ave Maria" mora postati last celega slovenskega ljudstva v novi domovini! Vsak rojak, vsaka družina mora biti njegov naročnik! To naj bo geslo vseh naših naročnikov. Zlasti velja to za naselbine, kjer ni slovenskega duhovnika.

Kaj ne, rojak, da boš šel tudi ti na delo. In sicer pojdi **takoj!** Se **ta mesec** se mora pomnožiti naše število! Župnijam, društvom in zastopnikom ga damo veliko ceneje, ako ga naroče vsaj po 12 iztisov skupaj pod enim zavitkom. Posameznikom damo lepe nagrade, ako nam nabere vsaj 6 novih naročnikov in nam pošljejo naročnino naprej. Posamezne številke prodajamo po 5c. V vsaki naselbini želimo dobiti vernega moža za zastopnika, ki bi pobiral naročnino in deloval za list.

Za novo leto smo pripravili krasen **darček**, ki ga bomo razposlali vsem dosedanjim naročnikom, ako nam ostanejo zvesti in tudi

vsem novim, ki se bodo sedaj oglasili! Iznenadeni in veseli bodo tega daru, o tem smo prepričani! Pokazati hočemo, da nam ni za materjelen dobiček. Ako se nam list poplača, kolikor nas stane, trud zanj še radi zastonj zvršimo, pa smo veseli. Nam je le za moralen uspeh! Blagor ljudstva, pravo versko prepričanje, zvestoba do svete edino zveličavne kat. cerkve, pošteno in krščansko življenje med našim milim slovenskim ljudstvom, to je kar želimo, to je, za kar delujemo, to je dobiček, katerega iščemo.

Na delo toraj, rojaki, vsi na delo in sicer takoj!

Ne poslušajmo obrekovavcev in sovražnikov svete vere in cerkve, ne glejmo na njih krik. Vse za sveto vero in narod!

Zapomni si, dragi bravec, do srede decembra moraš poslati na upravništvo vsaj enega novega naročnika, objednem pa lahko že tudi svojo naročnino za naprej poravnaš.

"Ave Maria."

List na Veji.

S. Elizabeta.

Pred poldnevom... Komaj slišno
tam kostanji šepetajo
in na kronah mladoletnih
zlati žarki se igrajo.

S šibke veje v gosti senci
list uvel na zemljo gleda,
le na nit je še obešen,
grob že koplje smrt mu blede.

Pevčki mimo frfotajo,
trese se, vsak dih ga gane
in skrivnostno zatrepeče,
če kristalna rosa kane

Tebi so trenutki šteti...
oster dih — življenje strto;
sapice se poigrava
in grobišče je odprto.

Pa začujem gostolenje,
kos zapoje v živi meji:
"Pomiluj usodo svojo,
tudi ti si — list na veji."

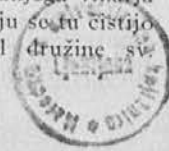
"O Kako, Veličastno je Kraljestvo...!"

Mi verujemo tudi v občestvo svetnikov.

Sveta cerkev ima svojo nezmerno družino razdeljeno v tri dele. Mi na zemlji smo njeni otroci. Toda naš delež je trpljenje, je gorje, je boj. S solzo se rodimo na svet, solza nas kot zvesta spremljevalka spremlja skozi celo življenje korak za korakom, dokler se s solzo v očesu ne poslovimo zopet od tega sveta pri odhodu v večnost. Popotniki smo, ki hitimo proti večni svoji domovini, proti nebesom, kjer nas pričakuje dobri Oče in Stvarnik. Vojščaki smo, ki se moramo vojskovati z različnimi sovražniki, ki nam hočejo, ugrabiti naše kraljestvo

in nas spraviti na napačno pot — na pot pogubljenja. Zato se imenujemo mi "vojskujoča cerkev."

Toda ne moremo vsi v očetovo hišo, v nebesa takoj po smrti. Bog je neskončno popolno Bitje. Zato ne more k njemu nič nepopolnega. Ako se je kdo ločil iz sveta, ko še ni plačal svojega dolga pri Bogu, ko še ni bil očiščen, mora iti še v kraj očiščevanja, da se očisti in da plača dolg do zadnjega vinarja — v vice. V nezmernem trpljenju se tu čistijo duše. Zato imenujemo ta del družine sv. cerkve — trpeča cerkev.

Tretja njena družina so pa zveličani v nebesih. Ti so pa že zmagali, so že ovenčani s krono slave in zmage pri Bogu. In to je zmagoslavna cerkev. In te svete zmagoslavne cerkve v nebesih se spominja sv. cerkev vsako leto 1. novembra — na praznik vseh svetnikov.

V njenih obilnih težavah in skrbih za nas svoje vojskujoče se otroke, ki smo še v vedni nevarnosti, da na zajdemo na napačna pota, v njenih bojih za te svoje otroke, najde sv. cerkev obilno tolažbe v zmagoslavni cerkvi. Milijone in milijone ima že osrečene tam gori na božjem Srcu v večni slavi! Milijonom in milijonom je že pomagala s svojimi nauki in s svojimi zakramenti do nezmerne slave, časti in sreče. In na ta dan nas vabi naj se iz svojega boja in trpljenja na zemlji ozremo tudi mi tja gori k njim, se poveselimo sreče, katero uživajo pri večnem Očetu. Z njimi vred naj zahvaljujemo dobrega Boga, da je revne svoje stvari tako nezmerno osrečil za celo večnost.

V svojih stiskah naj bi se mi tem svojim bratom in sestram pripročili, da prosijo za nas ter nam s svojo priprošnjo pomagajo, da tudi mi srečno dospemo za njimi v to nezmerno slavo.

Ta dan nas hoče sveta cerkev ohrabriti k stanovitosti in srčnosti. Pri pogledu na nezmerno plačilo, katero naš čaka pri Bogu, za vstrajni boj, za zmago, naj se naše srce ojunaci, navda z novim pogumom za boj za sveta nebesa.

Glej, človeško srce — nam govori — glej neštete množice svetih mučencev, ki so dali svojo kri, svoje življenje, da so si priborili to večno slavo! Glej neštete trume svetih spokornikov! Zabredli so v grehe po svoji človeški slabosti. Toda o pravem času še so spoznali nevarnost in v ostri pokori so popravili storjene hudobije in se večno zveličali. Glej neštete trume svetih devic in mladeničev, ki so z hudimi boji ohranili si svojo nedolžnost in svojo čistost. Glej, kako nezmerno je sedaj njih plačilo za te boje! Glej neštete trume sv. navdušenih duhovnikov in oznanjevalcev svetega evangelija, ki so v obilnem trpljenju, preganjanju, zasramovanju oznanjevali vernikom nauke zveličanja, čednosti, pot proti večni domovini. Glej kako nezmerno je sedaj njih plačilo! Kaj je, kar so pretrpeli in storili, proti tolikemu plačilu! Glej neštete trume svetih mater, ki so se zavedle svojih težkih svetih dolžnosti, katere so prevzele s častjo mate-

rinstva in jih v obilnih solzali, v obilnih težavah, v obilnem potrpljenju vestno vršile, kako nezmerno je njih plačilo sedaj! Glej številne trume svetih očetov, sv. mož, ki so se vsikdar zavedli svoje naloge kot družinski očetje, kot gospodarji, kot katoliški možje in jih tudi vestno vršili! Večno je njih plačilo!

Da, človeško srce, glej vse te trume, glej vso to slavo, glej vso to čast! In vse to tudi tebe čaka, je tudi zate vstvarjeno. Tudi zate je tam že pripravljen prostorček, da ga zasedeš in deliš to slavo. Pogum!

Vse te nezmerne trume so bili nekaj tudi slabotni ljudje, so bili tudi v telesu s popačeno, slabotno človeško naravo, k hudemu nagnjeno voljo, kakor je tvoja, so bili skušnjavam podvrženi, kakor ti! Pa vendar so vse zmagali in dosegli krono slave in zmage! Če je bilo mogoče tem in tolikim, zakaj bi ne bilo mogoče tudi tebi! Ne, nebesa morajo biti tudi moja! To mora biti tvoj sklep. O težave, le pridite, kolikor hočete! Gospod, tukaj žgi, tukaj reži, da le v večnosti prizanesesh! O solza, le hodi z mano, saj si oznanjevalka plačila, večnega plačila pri mojem Bogu! O pozdravljeni, križi, ki me srečujete, katere mi je naložil Gospod, objamem vas, ker ste mi kažipot proti mojemu Očetu in zastava večne slave!

O, v resnici! Kako nič je vse posvetno, ako mislimo na nebesa! Kaj bi imeli sveti mučenci sedaj, ako bi bili poslušali oblastnike in odpadli od vere, darovali malikom in si rešili tako življenje! Tako pa, o, blagor jim, stokrat blagor! Kaj ima sedaj cesar Neron pri vsem svojem bogastvu, pri vsej svoji časti, pri vsi svoji mogočnosti? Kaj ima od vsega svojega mesenega vživanja, v katerem se je valjal! Stotisoče je dal poklati za sv. vero! In kje je sedaj on? kje so ti tisočeri? Kdo se blagruje! Kdo blagoslavlja svoje delovanje?

Ali me naj toraj to malenkostno posvetno veselje, vživanje strasti, vživanje mesenosti in kar je še igrač posvetnega veselja, res premoti, da bom za nje dal večno slavo? Za nekaj trenutkov, za par let naj se osrečim, zato pa naj se večno naredim nesrečnega? Ne! Nebesa morajo biti tudi moja!

"O kako veličastno je kraljestvo, kjer se s Kristusom radujejo vsi sveti!" in v to kraljestvo hočem priti tudi jaz, naj me stane kolikor hoče. Dragi bravec, kajne, to je najin sklep, pri pogledu nešteti, presrečnih trum v večnosti!

"Pomagajte!"

"Usmilite se me, usmilite se me, vsaj vi, prijatelji moji, ker roka Gospodova me je zadela," te besede trpina Joba kliče sv. cerkev 2. novembra in cel mesec november kot obupni klic trpečih njenih otrok iz vic.

Umrli so sicer v milosti božji, brez smrtnega greha, toda niso pa še popravili dolga s pokoro, niso še doslužili časnih kazni za grehe. Neskončni pravici strogega Sodnika še niso plačale do zadnjega vinarja, zato morajo v kraj pravice, v kraj očiščevanja — v vice, dokler ne bo vse poravnano in zadoščeno.

Toda ta kraj je strašen, kraj nezmernega trpljenja in muk, kraj hrepenjenja po večnem Bogu. In same duše si ne morejo ničesar več pomagati. Čas milosti, ljubezni in usmiljenja je s smrtjo potekel. Tu je kraj same stroge pravice, ki vlada z vso strogostjo in težo.

Vendar te trpeče duše so po občestvu svetnikov še vedno člani in otroci sv. cerkve. Zato jim pa moremo pomagati samo mi, za katere še velja usmiljenje, še velja ljubezen božja. Po odbustkih, po molitvah, po spokornih delih, po delih usmiljenja moremo tem sirotam pomagati iz tega strašnega kraja.

Zato nas mati sv. cerkev opominja in vabi naj se često, da vsaki dan, spomnimo teh

trpinov in da storimo kaj za olajšanje njih muk in za njih rešitev. Zlasti pa je resen njen klic na dan Vernih duš in celi november.

"Usmili se nas, usmili se nas!" "Pomagajte nam vi, ki še morete."

Morda, dragi čitatelj, je ta klic tudi tebi! Tvoja ranjka mati, dobri oče potrebujeta pomoči. V vicah zadostujeta za svoje pregreške. Morda ti kličeta "Usmili se naju, usmili se naju, vsaj ti, najino dete!"

Morda je to klic tvojega prijatelja, brata, sorodnika, dobrotnika! "Usmili se me, usmili se me vsaj ti, dragi brat, — dragi prijatelj — ker roka Gospodova me je težko zadela."

Ne preslišimo teh obupnih klicov! Pomagajmo, ko nam je vendar na tako lahek način mogoče pomagati! Udeležujmo se sv. odpustkov! Darujmo zanje sv. obhajila! Pojdimo k sv. maši! Molimo zanje sv. rožni venec! Dajmo v bogaimo! i. t. d.

Morda danes leto, prijatelj, boš ti že enako klical in enako prosil pomoči iz kraja strašnega trpljenja: "Usmilite se me, usmilite se me, vsaj vi, prijatelji moji, ker roka Gospodova me je zadela!" In kako boš hrepenel po pomoči! Kako boš hvaležen, ako se te bo kdo usmilil in kaj storil za tvojo rešitev.

"O, Ko Bi...!"

"O, ko bi bil drugače živel!" "O, ko bi bil poslušal glas svoje vesti!" "O, ko bi bil služil svojemu Bogu!" "O, ko bi se bil one priložnosti bolj skrbno ognil!" "O, ko bi ne imel onega znanja!" "O, ko bi bolj pridno poslušal besedo božjo!" "O, ko bi se bil po grehu vsaj enkrat skesano spovedal!" "O, ko bi...!" "O, ko bi!"

To je klic nesrečnih pogubljenih v pekl. Toda, sirote, — prepozno je — za vekomaj prepozno! — Človek, ti si še živ! Za te so še vsi "O, ko bi" mogoči! Misliš čakati, da tudi tebi postanejo nemogoči? — Kakor ti drago! Zbiraj sam!

Letosnji Pastirski List Ljubljanskega Škofa Dr. A. B. Jegliča.

(Nadaljevanje.)

6. Še nekaj ugovorov.

Rad bi že sklenil, toda omeniti moram še nekaj ugovorov, s katerimi slobodomiselci katoliško cerkev grde. Vedno proslavljajo meniha Savonarola, duhovnika Husa in taje sv. Janeza Nepomuka. Naj Vam prav na kratko razložim, kaj je res.

1. Savonarola je bil dominikanec in od leta 1491. v Florenci pridigar. Bil je posebno goreč in pravega redovniškega življenja. V pridigah je bičal tedanjo razuzdanost v Florenci, po Italiji in v Rimu, tudi papežu Aleksandru VI. ni prizanesel. Podal se je v politično življenje,

spodbil je oblast Medicejcev, vpeljal demokracijo in se zvezal s francoskim kraljem. Izpočetka na pravem potu, si je začel domišljati, da je od Boga poslan prerok in je marsikaj prihodnjega napovedal. Toda, ker je bil preoster, ker se je z Francozi zvezal in se njegova prerokovanja niso izpolnila, je začel veljavo izgubljati.

• L. 1495. ga papež Aleksander VI. povabi v Rim na odgovor radi tega, ker se je ponašal v božjim razodenjem. Savonarola se izgovarja, da je slaboten in da ima preveč sovražnikov in ne gre. Papež mu prepove pridigovanje. On uboga nekoliko časa; toda l. 1496. začne zopet

pridigovati. V teh pridigah je gromel posebno zoper grehe v Rimu. Papež Aleksander ostane do njega potrpežljiv. Ker je Savonarola nov dominikanski red zasnoval, mu papež pod cerkvenimi kaznimi zapove, da naj se s starim redom zopet združi. Savonarola ne uboga, ampak še hujše govori zoper Rim. Papež ga l. 1497. iz cerkve izobči. Prenapeti dominikanec proglasi v listu, pisanem vsemu krščanstvu, da je izobčenje neveljavno. Nekoliko časa opusti duhovna opravila, vendar pa se jih še istega leta zopet poprime in začne na to delovati, naj bi se skilcal cerkveni zbor, ki bi papeža odstavil.

Radi njega so nastali v Florenci l. 1398 hudi nemiri. Vlada zapre Savonarolo in še dva dominikanca, ter prosi papeža, naj dopusti, da jih sodi. Papež bi bil rad zadevo v Rimu obravnal, toda v Florenci so sodbo pričeli. Savonarola so sodili njegovi politični sovražniki, ter obsodili njega in oba tovariša na vislice in potem mrtve na grmado. Sodba se je izvršila 23. majnika 1498.

To je zgodovina dominikanca Savonarola. Cerkev ni kriva, da je bil sežgan. Naj mimorede omenim, da je bil papež Aleksander VI. res strasten in grešen mož, lahko rečem, da je bil najslabši od vseh papežev. Ko je bil star 25 let, ga je stric papež Kalikst III. imenoval kardinalom; mlad in bogat je živel razuzdano; tudi kot papež je ostal strastno poželjiv; umrl je pa 1503. ves spokorjen in skesan. Vladal je jako spretno in dobro. V njegovih višjepastirskih določbah ne najdemo nobene zmote: le škoda, da je z osebnim življenjem omadeževal prestol sv. Petra.

2. Še bolj se cerkvi očita Hus, ki je bil kot krivoverec sežgan 6. julija 1415. Zaradi tega se katoliška cerkev močno grdi. Čujte kratko zgodovino Husovo.

Hus je bil duhovnik v Pragi. Učil je na vseučilišču, kjer je bil večkrat rektor ali prvi ravnatelj. Od l. 1403. je bil tudi pridigar v betlehemiški kapeli. Živel je strogo; bil je pa jako domišljav in oblasten. Čital je knjige Wiklefa, angleškega krivoverca in se navzel krivih nauk.

Leta 1407. je začel krive nauke v pridigah

zagovarjati in širiti. Trdil je n. pr. "da udje katoliške cerkve so le izvoljenci božji; ti so za nebesa odločeni in se pogubiti ne morejo, cerkvene kazni in izobčenje jim ne more škodovati; so pa mnogi ljudje odločeni za pekel, ti ne morejo biti nikoli zveličani." Kaj ne, grozni nauki! Dalje je trdil, "da sveti Peter ni bil nikoli glavar sv. cerkve in da je papež svojo oblast od cesarja dobil; vsak škof, duhovnik in kralj ali vladar izgubi vso oblast in ne more ničesar zapovedovati, ako je v smrtnem grehu." Sami vidite, da so to grozne zmote, ki upor v cerkvi in državi naravnost zagovarjajo in utemeljujejo.

Zavoljo teh in drugih krivih nauk je bil izobčen iz cerkve. Ni se podvrgel, marveč se prizival na občni cerkveni zbor. Ker le ni miroval in je tako daleč zabredel, da je papeža imenoval antikrista, ga je papež Ivan XXIII. zopet izobčil. Hus je ugovarjal in se prizival na Kristusa. Radi njega so nastali veliki nemiri v Pragi in drugod.

Leta 1414. je bil v Konštanču v Švici cerkven zbor. Tje pokličejo Husa na odgovor in zagovor. Trdil je, da noče biti krivoverec in če mu iz sv. pisma dokažejo kak kriv nauk, naj ga le kot krivoverca sežgo. Dokazovalo se mu je mnogo krivih nauk, ki so se nahajali v njegovih spisih; toda on se ni dal podučiti. Zato so ga škofje proglasili kot trdovratnega krivoverca, vzeli so mu vse duhovske časti in ga izročili svetni oblasti.

Onega časa je bilo krivoverstvo državen zločin, kakor je uboj ali zarota ali izdajstvo. Ako je kdo izdal cesarja, je bil s smrtjo kaznovan, ako pa kdo izda samega Boga, ali ni to še večji zločin? Radi tega so po takrat veljavnih državnih postavah trdovratne krivoverce obsojevali na grmado. Cerkev je sodila, kdo je trdovraten krivoverec, ga izročila državi in ta ga je ukazala sežgati. Po teh postavah so sežgali tudi Husa, o katerem se mora trditi, da je s čudovito trdovratnostjo na grmadi smrti čakal.

To je kratka zgodovina krivovernega in trdovratnega Husa. Sedaj pa sodite sami, ali niso cerkvene oblasti popolnoma pravilno postopale?

Slovenske Solske Šestre v Ameriki!

Lepo tiho in mirno delujeta v složni ljubezni dva brata-naroda v Kansas City, Kans. za medsebojni blagor telesni in dušni. Obema narodoma načeljujeta dva vzorna moža-svečenika: Rev. J. Kompare Slovincem in Rev. M. Krmpotić Hrvatom. V kratkem času ste se obe narodnosti krepko razvili v bujno sveteči župniji. Sedaj so dobili iz stare domovine še

štiri slovenske in hrvatske učiteljice, da prevzamejo vzgojo in pouk mladine. 19. septembra so mil g. knezoškof Mariborski opravili v kapelici šolskih sester v Mariboru sv. mašo, po kateri so podelili sveti blagoslov 4 sestram za srečno pot v Ameriko. To so bile s. Bonaventura Kunst, s. Klotilda Strnad, s. Avrelija Plankar in s. Pulcherija Zovko. Takoj drugi

dan so odšle na pot. V New York so prišle 6. oktobra s parnikom "President Grant." Takoj na ladiji v pristanišču jih je v imenu družbe sv. Rafaela sprejel in pozdravil č. P. K. Zakrajšek in jim voščil prirsčni "dobro došle v novi domovini." Ker jih je agent v Ljubljani speljal, da so se sirote vozile v tretjem razredu, morale so še na Ellis Island in bi morale takoj isti dan zopet na pot v daljni Kansas City. Prizadevanju Rafaelove družbe se je pa posrečilo izposlovati, da so jim dali posebno dovoljenje, ter so smele iz otoka v New York, kjer jih je č. g. Nageleisen v Leo Haus-u gostoljubno sprejel in pogostil. Pod vodstvom g. Jakopiča in njegove gospe so si ogledale znamenitosti mesta, obiskale so farno šolo sv. Nikolaja, akademijo č. ss. Dominikank na drugi ulici in potem pokrepčane odšle na pot do cilja. Družba sv. Rafaela jim je tudi izposlovala, da so se vozile dalje ne v izseljeniškem tretjem razredu, ampak v 1. kar jim je gotovo olajšalo dolgo potovanje. Ko bi se bile sestre preje obrnile na družbo sv. Rafaela za svet in za pomoč, bi jim bila družba prihranila mnogo neprilik, mnogo

lepše uredila potovanje, zlasti bi jim pa mogla kot redovnicam izposlovati polovično vožnjo do Kansas City, kar bi pri 4 sestrah pomenilo že nad \$50.00. Seveda so č. ss. z veseljem pretrpele vse nepilike, tudi poniževanje, ko so se morale na Nemškem voziti v živinskih vozovih, ter vse to darovale kot prvi dar njihovega misijonskega življenja v Ameriki Onem, ki jih je poklical v Ameriko.

V Kansas City seveda so jih z veseljem in častjo sprejeli ter jim izročili v vzgojo slovensko in hrvatsko mladino.

Tudi mi tem potem č. sestre prav srčno pozdravljamo ter jim želimo obilnega blagoslova in obilno vstrajnosti pri njih trudapolni nalogi, katero so prevzele. Dobri Bog naj obilno blagoslovi njih delovanje za korist neumrjočih duš in blagor naše mladine v Ameriki. Naj bi njihova setev v srca otrok obrodiva obilnega sadu krščanskih čednosti in krščanskega življenja. Rojakom v Kansas City pa častitamo na tako krasnih vseh in na tako krasnem napredku v verskem in narodnem življenju.

Družba sv.

Rafaela.

I. LETNO OBCNO ZBOROVANJE DRUŽBE SV. RAFAELA V NEW YORKU!

Z veseljem in zadoščenjem poročamo danes svojim dragim družbenikom in članom, kakor tudi slovenski javnosti o krasnem praznovanju I. letnega občnega zbora naše prekoristne in prepotrebne družbe sv. Rafaela. "Teško leto je bilo to, teško leto začetka in poskušnje. Večkrat nam je pojemale srce in pojenjal pogum! Vendar zaupali smo na Boga in, hvala Bogu, šlo je! Prvo leto imamo za seboj! In danes stojimo trdneje, kakor smo stali ob začetku, ko so nas vsi listi pozdravljali." Tako je otvoril slavnostno zborovanje družbe t. č. popredsednik družbe.

in res, ves dan so je zvršil pod tem utiskom. Radovedni smo bili že za dopoldne, kako se bo izvršilo skupno sv. obhajilo in služba božja. Vendar, kako lepo je bilo videti pristopiti k mizi Gospodovi celo vrsto odbornikov in mož in za njimi lepo število družbenic in članic. Delila sta sv. obhajilo oba duhovnika cerkve sv. Nikolaja. Pri sv. maši je bilo navzočih jako veliko družbenikov, tudi od daleč. Ponosna je družba lahko na ta svoj uspeh. Slovenske može dobiti za skupno sveto obhajilo, ni ravno tako lahko; in še morda najodličnejše iz med njih.

Lepo se je izvršilo tudi popoldansko zborovanje. V lepo okrašeni družbeni sobi se je sešlo dosti lepo število družbenikov.

Podpredsednik g. Ant. Stucin je otvoril zborovanje z molitvijo in prisrčno pozdravil vse navzoče. Nato predlaga, da naj se brzojavno pozdravi družbenega pokrovitelja mil. g. škofa Trobec in zadržanega predsednika č. g. Jos. Tomšiča. Sprejeto z navdušenjem.

Zapisnikar, G. Anton Podgornik, prebere krasno sestavljen zapisnik ustanovitvene seje lanskega leta in zapisnik zadnje odborove seje. Oba zapisnika se vzameta za dobrovanjem in pohvalo na znanje.

Fin. tajnik g. A. I. Češarek, poda natančno poročilo o družbenih dohodkih in stroških cellega leta. Iz tega poročila je razvidno, da je imela družba prvo leto: Dohodkov \$1033.35, izdatkov pa \$758.32 v blagajni ima toraj \$275.03.

Lepo pregledno poročilo finan. tajnika, njegovi krasno in marljivo sestavljeni zapisniki dohodkov in stroškov, kakor tudi zapisniki dobrotnikov, družbenikov in članov, ter njegovo požrtvovalno delo za družbo, je blagemu gospodu izzvalo burno odobravanje in pohvalo vseh družbenikov.

Blagajnik g. V. Vavpotič je potrdil račune g. fin. tajnika, da ima res toliko v blagajni. Račune bodo do prihodnje seje pregledali nadzorniki in o njih pri prihodnji odborovi seji poročali.

Tajnik, č. o. Kazimir Zakrajšek, poroča o razvoju družbe od začetka do danes. Marsikaj je že sporočal pri prvem četrtnem zborovanju, kar je natisnjeno v "Ave Maria" štev. 3. Njegovo sporočilo je bilo silno zanimivo in prav žal nam je, da ga ne moremo priobčiti v celoti v našem listu. Iz njegovega poročila se razvidi, da ima družba sedaj 98 dobrotnikov, 13 društev, 159 družbenikov, in 313 članov. — Družba se je pridno gibala celo leto, kolikor je bilo pač mogoče. Poglavitna njena naloga to prvo leto je bila notranja ureditev družbe, zasnovanje prave podlage in prave smeri, po kateri naj hodi in vsaj deloma razširjanje med rojaki po Ameriki. Odbor se je počasi spopolnjeval, kakor so zahtevale potrebe in razmere. Seje so bile najprej vsaki mesec dvakrat, pozneje vsaki mesec enkrat. Večkrat so se sešli pododbori. Družben odbor je skušal razplesti potrebne zveze z raznimi Rafaelovimi družbami po svetu. Iskal je zastopnikov po raznih mestih v Evropi in po raznih pristaniščih, ki bi se zavzemali za varovance Družbe in jim pomagali v stiskah in nezdodah.

Družbena glavna pravila so počasi točko za točko premišljevali in spopolnjevali. K temu so jim silno veliko pomagali nasprotniki, katerim Družba ne more biti dovolj hvaležna za njih usluge.

Družbeni zastopniki po raznih krajih v Ameriki so ji krepko pomagali. Pohvalno so bili omenjeni zastopniki za Cleveland, g. Ivan Lah, v Ely, Minn. in g. J. J. Peshel. Za Forest City, Pa. g. L. Zaverl ki so pridno delovali vsak po svoji moči za družbo. Družba jim je izrekla zahvalo in priznanje.

Glede nasprotstev proti družbi in njenim uradnikom, omenja, da so bila v veliko korist družbe. Družba je danes preskušana v ognju preganjanja. Vsako podjetje, da drži, mora biti preskušano. Družba je to poskušajo, hvala Bogu, do sedaj dobro prestala in upamo, da če še kaj pride, da bo enako junaško šla naprej. Večjih in hujših nasprotnikov in hujših napadov morda sploh ne more več biti, kakoršne je prestala.

Družba je pisala celo leto 2203 pisem v zadevah družbe in izseljencev. Zanimivo je, da jih je bilo samo v oktobru 192 in jih je sprejela 98. Na Ellis Islandu je posredovala celo leto v 460 slučajih. Misijonar je krstil enega otroka, ki je bil rojen na parniku, oskrbel je 3 pogrebe in 8 parov je poročil. V večih slučajih so poskrbeli potreben denar, da so mogli izseljenci izstopiti, v nekaterih slučajih so Družbi sorodniki denar že naprej poslali, katerega so naložili na Ellis Islandu v blagajni. Izseljencem, ki so čakali, da se njih zadeve rešijo, so dali brati liste in knjige. "Amerika" iz Clevelanda in "Glasnik," — obe uredništvi ste jim pošiljali od časa do časa več iztisov lista v ta mnen. Hvala jim za to dobroto! 73 deklet ima družba pod svojim nadzorstvom po raznih službah po mestu New Yorku in okolici, 189 služb so preskrbeli raznim izseljencem ali sami ali so pa pomagali jih najti. 78 izseljencev so počakali v pristanišču, ker so jim bili naznanjeni in so vse poskrbeli za nje v New Yorku. 65 so pomagali pri njih odhodu v domovino. Mej slučajji, za katere se je družba zavzela, so bili dve hrvatski frančiškanki iz Istre in 4 šolske sestre, ki so potovale v Kansas City. V Avstrijskem domu je imela Družba 218 varovancev. 3 udovam je pomagala v njih teškem stališču in jim nabirala milih darov. V 6 slučajih je potrebovala pomoči raznih zaupnikov po naselbinah, ki so ji vselej šli požrtvovalno na roke. Izrekla se jim je. Ikrena hvala! S posebno hvaležnostjo je bil omenjan č. g. P. Ciril Zupan v Pueblo. Hvala mu!

Prihodnje delovanje družbino bo merilo zlasti na to, da si družba ustanovi kolikor mogoče veliko podružnic. V ta namen pripravlja posebna navodila in določbe, po katerih se bodo podružnice lahko ravnale. Zlasti se bo skušalo kolikor mogoče razširiti družbeno glasilo "Ave Maria."

Burno odobravanje je sledilo temu poročilu. Vse je bilo iznenadeno nad tako obilnim in širokim poljem, katerega ima ta družba.

V tem je počastil zborovanje č. g. J. J. Nagelisen, župnik cerkve sv. Nikolaja, Father John, kakor ga zaupno imenujemo. Sprejet in pozdravljen je bil prav prisrčno. G. tajnik se mu je zahvalil v imenu vse družbe za veliko pomoč in za velike usluge, katere je že storil za družbo s svojim upljivom. Prepušča brezplačno sobane in dvorano za družbene namene. G. Nagelisen se zahvali za naklonjenost Slovencev! Pove, da pozna prav dobro zlasti Slovake! Slovence pozna samo eno leto. Vendar odkar jih pozna, jih pozna kot dobro in plemenito ljudstvo, ki stoji v izobrazbi z drugimi narodi v eni vrsti. On je Amerikanec, zato ne pozna oskosrčnosti glede narodnosti. Vsak narod je pred Bogom le toliko vreden, kolikor je pošten in veren. Vendar za Slovence bo storil vse!" (Živio.)

Posvetovalo se je na to, ali naj bi se v odbor volile tudi ženske, ali pa bi naj odbor ostal vedno le v moških rokah. Po daljši debati se je določilo: Z ozirom na potrebo splošne agitacije za družbo, zlasti pa za razširjanje družbenih idej in mislij, z ozirom na veliko število slovenskih deklet, ki se zlasti v sedanjem času naseljujejo v New Yorku in si služijo kruha po raznih službah, kjer se jim velikrat ne godi prosebno dobro, ošnuje se pri družbi sv. Rafaela poseben oddelek za ženske, ki bo stal pod posebnim odborom žena in slovenskih deklet, ki bodo prevzele v oskrbo varstvo slovenskih deklet, zasledovale bodo dekleta po službah; gledale, kako se jim godi, zlasti pa skrbele, da ne pridejo ali da vsaj ne ostanejo na službah, kjer bi bilo zanje nevarno za njih poštenje. Takoj danes naj se izvoli odbor 5 žena, ki naj vzame vso zadevo v roke.

Potrjena so bila tudi nova družbena določila glede volitev odbora in načinu volitev.

Pri volitvah v ženski oddelek družbe so bile izvoljene sledeče gospe ozir. gospodičine v ustanovni odbor: ga. M. Jakopič, predsed., gaspica Franja Stempelj, tajnica, gospica Katarina Pavlič, blagajnica, in odbornici ga. Ivana Stern in ga. M. Ribič.

V moški oddelek so bili izvoljeni: za dobo dveh let Gg.:

Anton Stucin, Alojs Češarek, Valentin Vavpotič, Peter Vogrič, H. Derganec, Ludv. Podgornik in Ivan Maček.

Zborovanje se zaključil z molitvijo. V splošnem veselju in navdušenju za družbo in njene plemenite namene, so se navzoči razšli po večurnem zborovanju s željo, da bi dobri Bog obilo blagoslovil družbo in njeno delovanje, da bi se vedno bolj razširila po vsej Ameriki in da bi njene plemenite ideje našle pot do vseh slovenskih src v Ameriki.

Nobena naprava med nami Slovenci v Ameriki toliko ne zasluži splošnega zanimanja, splošne naše pomoči, podpore in sodelovanja, kakor ravno družba sv. Rafaela. Dal dobri Bog, da bi se pri prihodnjem občnem zboru udeležile posvetovanja tudi že razne podružnice!

Takoj po občnem zboru so se pri odborovi seji vršile volitve uradnikov. Ves odbor družbin sestoji sedaj:

Pokrovitelj družbe: Mil. g. škof J. Trobec.

Častni predsed. druž. Veleč. Monsgr. J. F. Buh, V. G.

Vrhovni predsednik: Č. G. Jos. Tomšič.

Krajevni predsednik za New York: G. Anton Stucin.

Tajnik: Č. G. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.

Zapisnikar: G. Anton Podgornik.

Blagajnik: G. Valentin Vavpotič.

Finan. tajnik: G. Alojs. Češarek.

Nadzorniki in odborniki:

G. Alojs Erhatic,
G. Ludv. Podgornik,
G. Ivan Bučar,
G. Jos. Slatič,
G. Peter Vogrič,
G. August Jakopič,
G. Hen. Derganec,
G. Jos. Škrabe,
G. Jan. Maček.

Ni Vedel.

Priprosti francoski kmetič je bil poklican v nedeljo pred sodnijo, da se zagovarja o neki zadevi. Toda mesto v nedeljo je prišel v ponedeljek zjutraj. "Kje si bil pa včeraj?" zareži nanj sodnik. "Včeraj je bil dan božji" — odgovori kmetič mirno. "Tukaj sem jaz tvoj bog," pravi sodnik. Cez nekaj časa ga vpraša sodnik: "Kako se pišeš?" Kmetič molči.

"Kako se pišeš?" zareži drugič sodnik. Kmet molči. To razkači sodnika, da še bolj jezno zavpije nad njim: "Ali ne slišiš? Kako se pišeš?" "No, lep bog ste, če še mojega imena na veste," je bil odgovor. — Sodnik je mirneje govoril z odločnim kmetičem.

(Sendbote.)